

Mi-e dor de ce-am avut odată

Mihai Manolescu

Mi-e dor de-o pajiște-nflorită
Și-un verde crud și nepătat,
Mi-e dor de-o lume îngrijită
Și de un om mai educat.

Mi-e dor de-o fire mai subtilă
Și mai discretă uneori,
Nu de expuneri fără milă
Și fără urme de pudori.

Mi-e dor cu-o strângere de mână
Să ne-nțelegem între noi,
Nu să semnăm o săptămână
Contracte lungi, cu mii de foi.

Mi-e dor de-acea normalitate
Ce am pierdut-o hăt de mult...
Aș vrea să le întoarcem toate,
Precum au fost la început.

Știu că avem tehnologie,
Că ne dorim planete noi,
Dar la ce bun, fir-ar să fie
Dacă-nauntru suntem goi?